

Bòsnia i Hercegovina

Festa de la fe al cor dels Balcans

Més de 80.000 pelegrins participen en el XXIII Festival de Joves de Medjugorje

Samuel Gutiérrez
Medjugorje

En una modestíssima població de Bòsnia i Hercegovina, en un lloc perdut entre les muntanyes, cada any a principis d'agost milers de joves catòlics d'arreu del món es congreguen per celebrar i compartir amb goig la seva fe. A quaranta graus de temperatura, envoltats d'un paratge inhòspit i sense gaires atractius humans, una humil parròquia rural sota el guiatge dels franciscans i el patronatge de Sant Jaume Apòstol convoca des del 1989 joves vinguts de l'Orient i l'Occident per viure l'experiència, sempre sorprenent, de la trobada amb Jesús a través de Maria, a la qual en aquest lloc se la coneix com la «Gospa» (*verge* en serbocroat). Tot això té lloc a Medjugorje, al cor dels Balcans, un lloc misteriós on, per a molts, «el cel toca la terra».

La trobada d'enguany, celebrada de l'1 al 6 d'agost sota el lema «Senyor, augmenta'ns la fe», ha estat un dels més multitudinaris fins ara. Ha congregat més de 80.000 joves de 70 nacionalitats diferents, acompanyats per gairebé 600 sacerdots. En la jornada inaugural el mateix cardenal Christoph Schönborn, arquebisbe de Viena, feia arribar el seu missatge de benvinguda per a tots els pelegrins: «M'omple d'alegria i admiració que us prengueu la molèstia de venir a aquest lloc tan calorós i aïllat, on un no s'espera una platja o una piscina, però on una Mare t'espera: la Verge Maria, que us estima i us coneix a tots i cadascun de vosaltres. M'agradaria que experimentéssiu la proximitat amorosa de la Mare de Déu i l'alegria de la reconciliació en el sagrament de la Penitència. És un temps meravellós de comunió en l'Església, que és viva i ens dóna una llar.»

Vida sacramental i de pregària

El programa del Festival de Joves de Medjugorje, l'essència del qual s'ha mantingut intacta des de fa més de 20 anys, no té gaires secrets. És una invitació insistent a la vida sacramental i de pregària. Una invitació a viure sense complexos l'alegria de la fe i a seguir l'Anyell allà on sigui. És el programa de Maria, que no deixa de dir als seus fills: «Feu el que Ell us digui.» L'Eucaristia, l'adoració, el rès del Rosari... són els eixos a partir dels quals es construeix una trobada orant i alhora festiva en la qual tampoc no falten els testimonis, les catequesis, la dansa, la música, el teatre... I tot això viscut en un ambient de gran comunió, amb molta intensitat i entusiasme, portats per la mà, aquí especialment propera i amorosa, de la Mare de Déu.

Durant els cinc dies de festival a Medjugorje, els joves han cantat i ballat la seva fe, s'han reconciliat amb Déu a través de la confessió, han lloat el

Ignasi Pena

Creador per les seves meravelles i li han donat gràcies pel do de la fe. Ha estat per a la majoria una gran aventura espiritual, l'aventura de l'amor de Déu xiuxiuejat per Maria a cada cor.

Són molts els qui ja comparen el festival de Medjugorje amb una mini Jornada Mundial de la Joventut, «tot i que de caràcter anual i celebrada en un petit poble». Així ho ha definit, per exemple, el periodista Jesús García, que ja fa uns anys organitza des de Madrid una multitudinària peregrinació per participar al festival. «El més important d'aquest esdeveniment —explicava recentment a la web Religión en Libertad— no són els rècords, ni els números, ni les xifres, sinó cadascuna de les ànimes reunides entorn de l'altar d'una parròquia d'un poble, que han viscut amb sorpresa l'alegria d'una eucaristia viva, d'una comunitat viva, d'una Paraula que es fa vida per ser duta per ells, testimonis d'allò viscut, als seus llocs d'origen, a les seves comunitats, a les seves llars, a les seves parròquies, reconstruint, com en temps de sant Francesc, una Església que en tants llocs decau per moments i que demana a crits aquesta nova evangelització per a la qual Medjugorje sembla ser el pla pastoral dissenyat per Déu.»

Més de mil espanyols

Més de mil pelegrins espanyols es van fer presents durant la 23a edició del Festival de Joves de Medjugorje, entre ells un bon nombre de catalans. Mariate Cordonet, de Girona, era el sisè estiu que es desplaçava fins a aquest singular santuari marià de Bòsnia i Hercegovina. Enguany, però, ha estat

«Mentre pregues en l'adoració al Santíssim, enmig de tanta gent, descobreixes que Déu és amor, i que qualsevol persona pot sentir aquest amor si obre el cor al Senyor i a la Mare de Déu»

la seva primera participació en la trobada de joves i per a ella ha representat una experiència inenarrable. «Mentre pregues en l'adoració del Santíssim —explica—, enmig de tanta gent, descobreixes que Déu és amor, i que qualsevol persona pot sentir aquest amor si obre el cor al Senyor i a la Mare de Déu.» «Durant el festival —continua dient Mariate— hem escoltat molts testimonis de persones que han obert el seu cor. Una família amb 16 fills, on el Senyor, a través de la seva Paraula, diu: "Deixeu que els nens s'apropin a mi." Aquesta família ens dóna exemple del que és tenir el cor obert a la Vida.» Per a aquesta jove de 31 anys, que ha compartit peregrinació amb un grup d'amics de Girona, «Medjugorje és font de nombroses gràcies que reps

no només durant la peregrinació sinó també després, quan has tornat a casa». Medjugorje és per a molts una escola, l'escola de Maria, una escola en la qual el pelegrí és convidat a emprendre, sense por, el camí de la santedat.

Miguel i Maria Teresa han repetit aquest agost per segon estiu consecutiu la seva participació en el festival. Han volat des de València i estan a punt de casar-se. Amb la preparació del casament no tenien clar si podrien peregrinar aquest cop, però la Gospa ho va arreglar tot perquè no faltessin a una trobada que ha ratificat encara més el seu futur compromís. «No hi ha cap lloc millor que Medjugorje per preparar els nostres cors per al dia més important per a nosaltres, el nostre casament!», confessaven entusiastes al seu blog *Medjugorje, donde el cielo toca la tierra*, «acabem de tornar i ja desitgem anar-hi novament. És sorprenent descobrir com ser uns dies en aquest poblet i transforma la vida. El cor se t'omple de goig, d'alegria, de pau... És increïble l'experiència tan forta d'amor de Déu i de Maria que vius allà! Les paraules es queden molt curtes per poder explicar el que allà, gràcies a Déu, hem experimentat!»

Finalitzada aquesta gran festa de la fe que és el Festival de Joves de Medjugorje, la majoria dels pelegrins s'acomia amb un «a reveure». Tot i que de procedències, carismes i sensibilitats molt diferents, se senten units en un mateix cor i un mateix esperit. Se senten família als peus de Maria, fillets seus estimats, i esperen tornar aviat per renovar la fe en aquesta terra marcada a foc per la presència maternal de la Reina de la Pau.